

Criteri tècnic d'incompatibilitats 1/2015. Límits en relació amb l'exercici d'activitats públiques que hom pot desenvolupar, prèvia autorització, en virtut de l'interès públic que mitjançant un acord determini el Govern

1. Model sanitari català

La Llei 15/1990, 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya (LOSC) configura el model sanitari català partint de les premisses següents:

- Separació de la funció de finançament i compra de serveis de la provisió.
- Diversificació de proveïdors.
- Mercat mixt de competència planificada i regulada.
- Diversitat de fórmules de gestió.
- Descentralització de serveis.
- Desconcentració de l'organització: regions sanitàries i sectors sanitaris.
- Participació comunitària: consells de direcció, consells de salut, participació en òrgans de govern de les institucions sanitàries.

En aquest sentit, el model sanitari català de cobertura pública es caracteritza per una diversificació de proveïdors concertats pel Servei Català de la Salut, **tant de titularitat pública com de titularitat privada**. Es tracta d'entitats o organismes que depenen del Departament de Salut o que formen part del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (en endavant, SISCAT) i que, als efectes de la Llei d'incompatibilitats, l'activitat que desenvolupa el seu personal es considera **activitat en el sector públic** (article 1.2 o article 1.3 de la Llei 21/1987, 26 de novembre).

(Vegeu el Criteri tècnic 1/2014: Àmbit d'aplicació i competència en relació amb les incompatibilitats del personal sanitari que presta serveis al sector públic sanitari instrumental del Departament de Salut.)

És per aquest motiu que els professionals sanitaris públics que prestin serveis a Catalunya resten compresos en l'àmbit d'aplicació de la normativa en matèria d'incompatibilitats i quan pretenen desenvolupar una segona activitat sanitària assistencial en centres o entitats que depenen del Departament de Salut o les seves entitats dependents o en centres o entitats del SISCAT, aquesta altra activitat es considera pública als efectes de la normativa referenciada, cosa que no succeeix en altres comunitats autònomes, atesa la configuració dels seus models sanitaris en què els proveïdors són, majoritàriament, de titularitat exclusivament pública. Això comporta que la gran majoria de compatibilitats sol·licitades pels professionals sanitaris que prestin serveis en altres comunitats autònomes del territori de l'Estat espanyol siguin en relació amb l'exercici d'una activitat sanitària assistencial privada.

2. Límits a l'exercici d'un segon lloc de treball en el sector públic

La Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat (en endavant, Llei 21/1987) estableix la possibilitat de desenvolupar, com a excepció al principi general de dedicació a un sol lloc de treball i amb autorització prèvia, un segon lloc de treball en el sector públic, d'acord amb els límits que s'estableixen en el capítol 3, que porta per títol "Activitats públiques".

D'acord amb l'article 4, apartats 8 i 9, de la Llei 21/1987, el Govern ha de delimitar amb certa concreció, atesa l'excepcionalitat de la previsió normativa, els motius d'interès públic per al desenvolupament d'una altra activitat en el sector públic, i aquests motius són la condició necessària per a l'autorització de la compatibilitat.

En aquest sentit, pel que fa al personal mèdic i d'infermeria, actualment, hi ha dos acords de Govern que declaren l'interès públic per desenvolupar un altre lloc de treball de caràcter assistencial, amb les limitacions i condicions que cada acord estableix a aquest efecte.

Aquests acords són els següents:

Pel que fa al personal mèdic: Acord de Govern, GOV/183/2013, de 23 de desembre (DOGC núm. 6529, 27.12.2013).

Pel que fa al personal d'infermeria: Acord de Govern, GOV/118/2014, de 8 d'agost (DOGC núm. 6681, 7.08.2014).

Aquests acords fan una remissió a la normativa vigent en relació amb **el límit màxim de la suma de les jornades de treball** de les activitats del sector públic sanitari que es pretenen compatibilitzar a l'empara dels referits acords.

En aquest sentit, cal analitzar i determinar els límits de jornada establerts a la Llei 21/1987, a la Llei estatal bàsica 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques (en endavant, Llei 53/1984) i al Decret 307/1985, de 31 d'octubre, sobre les normes i el procediment per a l'aplicació de les incompatibilitats al personal sanitari al servei de la Generalitat (en endavant, Decret 307/1985), així com en altres normes que regulin aspectes relacionats amb el temps de treball i la cotització.

Cal posar de manifest que en la normativa d'incompatibilitats hi ha un seguit de **límits màxims relacionats amb les retribucions totals** que, a l'empara d'un acord de Govern, hom pot percebre amb motiu de l'exercici d'un segon lloc de treball o activitat pública. Aquests límits poden ser superats per autorització del Govern si així es preveu en cada acord de Govern de declaració d'interès públic.

D'altra banda, en relació amb la suma de les jornades o nombre d'hores setmanals que hom pot realitzar com a conseqüència de l'exercici de les activitats públiques subjectes a compatibilitat, cal tenir en compte que **la normativa no preveu de forma expressa i directa una limitació de màxims**.

No obstant això, sí que trobem a la Llei 21/1987 un seguit de límits màxims de jornada quan l'activitat que es pretén compatibilitzar és una activitat privada. Aquests límits són fixats a l'article 12 de la referida Llei, i a l'article 6 del Decret 307/1985, de 31 d'octubre, sobre les normes i el procediment per a l'aplicació de les incompatibilitats al personal sanitari al servei de la Generalitat, entre els quals cal destacar els següents:

Article 12 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre:

- Article 12 apartat 1 lletra b): es pot reconèixer la compatibilitat amb activitats privades si hom té autoritzada la compatibilitat d'un segon lloc o activitat públics i no se superin entre tots dos la jornada màxima de l'Administració (40 hores).

Aquest límit s'aplica quan es pretén compatibilitzar l'exercici de dues activitats públiques i una de privada. En aquest cas concret, la suma de les jornades de les activitats públiques no pot superar les 40 hores i, consegüentment, aplicant el límit que a continuació s'exposa, el nombre d'hores que es poden dedicar a l'activitat privada és de 16 hores i 15 minuts.

- Article 12 apartat 2: en cap cas la suma de jornades de l'activitat pública principal i l'activitat privada no pot superar la jornada ordinària de l'Administració incrementada d'un 50%.

El total d'hores màximes a realitzar per a l'exercici de les activitats privades que es pretenen compatibilitzar amb l'activitat pública principal no poden superar les 56 hores i 15 minuts. (37 hores i 30 minuts + 18 hores i 45 minuts).

Article 6 del Decret 307/1985, de 31 d'octubre:

1. De conformitat amb el que preveu l'article 12.2 de la Llei 53/1984, les activitats privades que corresponguin a llocs de treball que requereixin la presència efectiva de l'interessat durant un horari igual o superior a la meitat de la jornada setmanal ordinària corresponent a l'activitat pública només podran compatibilitzar-se quan aquesta sigui de dedicació a temps parcial.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, solament podrà autoritzar-se la compatibilitat d'una activitat privada amb l'exercici de dos llocs de treball en el sector públic quan la suma de les jornades setmanals d'aquestes sigui, en el seu conjunt, inferior a les 40 hores.

D'altra banda, la Llei 53/1984 preveu limitacions de la jornada quan el que es pretén compatibilitzar és una activitat pública secundària. Ara bé, aquests límits, a diferència dels que trobem a la normativa per a les activitats privades, no fan referència a un nombre màxim d'hores autoritzables sinó al tipus de jornada i a la vinculació de la relació jurídica de l'activitat pública secundària que es pretén compatibilitzar.

En concret, l'article 3.1 de la Llei 53/1984 estableix el següent:

“El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei només pot ocupar un segon lloc de treball o activitat en el sector públic en els supòsits que preveu aquesta per a les funcions docent i **sanitària**, en els casos a què es refereixen els articles 5è i 6è i en els que, **per raó d'interès públic**, determini el Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, **o òrgan de govern de la comunitat autònoma**, en l'àmbit de les seves respectives competències; **en aquest últim supòsit l'activitat només es pot prestar en règim laboral, a temps parcial i amb una durada determinada, en les condicions establertes per la legislació laboral.**”

En aquest sentit, en aplicació de la Llei bàsica estatal, quan es pretengui compatibilitzar l'exercici d'una segona activitat o lloc de treball de naturalesa pública a l'empara d'un acord de Govern, aquesta segona activitat ha de reunir els requisits de l'article 3 de la Llei 53/1984, és a dir, prestar-se en règim laboral, a temps parcial i per un temps determinat.

Per tant, d'acord amb el que estableix l'esmentat article 3 de la Llei, dues activitats públiques poden esdevenir compatibles, a l'empara d'un acord de Govern de declaració d'interès

públic d'una segona activitat pública, sempre que aquesta activitat pública secundària reuneixi els requisits exigits pel mateix precepte de la Llei 53/1984, és a dir:

- Prestar-se en règim laboral. Per tant, quedarien excloses les segones activitats amb vinculacions jurídiques funcionaries o estatutàries. Així mateix, quedarien, també, excloses les prestacions de serveis per compte propi que tindrien, en tot cas, el tractament d'activitats privades prestades per encàrrec d'administracions o entitats públiques o de les seves empreses contractistes, concertades o col·laboradores.
- A temps parcial. L'article 2 apartat 1 del Decret 307/1985, de 31 d'octubre, sobre les normes i el procediment per a l'aplicació de les incompatibilitats al personal sanitari al servei de la Generalitat, disposa que, d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei 53/1984, s'entendrà, amb caràcter general, com a dedicació a temps parcial en el sector públic sanitari aquella que no superi les 30 hores setmanals.

Per tant, trobem a la normativa un primer límit en relació amb el nombre d'hores setmanals als efectes d'establir un màxim d'hores autoritzables de jornada setmanal per a les activitats públiques que es pretenen compatibilitzar.

- Per temps determinat. És a dir, d'entrada no s'hi encabirien les relacions laborals indefinides. No obstant això, tenint en compte els límits establerts en la normativa laboral en matèria de contractació del personal, s'acorda interpretar que la durada determinada es refereixi a la vigència dels acords de Govern de declaració d'interès públic que emparen l'autorització de compatibilitat de les dues activitats públiques. Per tant, l'autorització de compatibilitat decaurà, i, consegüentment, restarà sense efectes, en el moment en què hagi transcorregut el termini de vigència de cada acord de Govern. De conformitat amb aquesta interpretació, les autoritzacions de compatibilitat han de preveure una clàusula que reculli aquesta circumstància.

D'altra banda, la disposició addicional primera del Decret 307/1985, de 31 d'octubre, regula un altre límit, en relació amb el nombre màxim d'hores autoritzables setmanals, pel que fa al règim de transitorietat previst en la Llei 53/1984 (disposició transitòria tercera que regulava la possibilitat que el personal sanitari compatibilitzés, excepcionalment, fins el 30 de setembre de 1985, dues activitats en el sector públic sanitari, si aquestes es desenvolupaven en règim de prestació a temps parcial i amb anterioritat a l'1 de gener de 1983 o si s'hagués obtingut autorització expressa amb posterioritat, sempre que no es produís coincidència horària i no fos incompatible a 1 de gener de 1983, compatibilitat que, en tot cas, restava sense efectes si un dels llocs de treball passava a desenvolupar-se en règim de jornada ordinària).

En concret, la disposició addicional primera del Decret 307/1985 preveu el següent:

“El personal a què es refereix la disposició transitòria tercera de la Llei 53/1984, adscrit als equips d'atenció primària, podrà compatibilitzar l'exercici de la seva plaça amb un altre lloc de treball en el sector públic sanitari d'acord amb el que preveu l'article novè del present Decret, sempre que la suma de les dedicacions corresponents a ambdues activitats no ultrapassi, en el seu conjunt, les 60 hores setmanals.”

D'altra banda, cal tenir present que els acords, instruccions o convenis col·lectius de les entitats, empreses o institucions sanitàries públiques són els que estableixen quina és la jornada ordinària de treball efectiva per als seus professionals. En tots els casos, queda exclosa de la jornada ordinària, que en la majoria de les entitats és anual, la jornada complementària d'atenció continuada (guàrdies) i el règim d'hores extraordinàries.

Així mateix, la jornada ordinària per als empleats públics de l'Administració de la Generalitat s'ha fixat en un total de 37 hores i 30 minuts setmanals en còmput anual.

D'acord amb el que s'ha exposat en el present criteri tècnic, la normativa sobre incompatibilitats no fixa un nombre d'hores setmanals màximes autoritzables com a conseqüència de la suma de les jornades de les activitats públiques que hom pot desenvolupar, prèvia resolució d'autorització, a l'empara de la declaració d'interès públic del Govern. No obstant això, d'acord amb el que s'ha posat de manifest, la referida normativa d'incompatibilitats sí que preveu uns altres límits i requisits en relació amb les activitats públiques secundàries per tal que aquestes siguin susceptibles de ser autoritzades.

D'aquests límits, i agafant com a referència la jornada ordinària de 37 hores i 30 minuts en còmput setmanal fixada a l'Administració de la Generalitat, es dedueix un límit màxim en relació amb el nombre màxim d'hores setmanals autoritzables per al desenvolupament d'activitats públiques:

La suma de les jornades de les activitats públiques (principal i secundàries) susceptibles de compatibilitat no pot superar, en cap cas, les 67 hores i 30 minuts setmanals. Aquest límit és el resultat de la **suma de la jornada ordinària de l'Administració, fixada en 37 hores i 30 minuts en còmput setmanal, i la jornada de l'activitat/s pública/ques secundària/àries sanitària/àries, que no pot superar les 30 hores setmanals.**

3. Cotització per pluriocupació/pluriactivitat

Pluriocupació. S'entén per pluriocupació la situació del empleat per compte d'altri que presta els seus serveis professionals a dos o més empleadors diferents i en activitats que donen lloc a la seva alta obligatòria en un mateix règim de la Seguretat Social.

En aquest supòsit, l'empleat té l'obligació de comunicar a les entitats que es troba en situació de pluriocupació als efectes que cada empleador realitzi una distribució de les bases de cotització, en proporció a les retribucions abonades per cada una de les entitats en què presta els seus serveis, amb els límits màxims i mínims que estableix la normativa en matèria de cotització.

Actualització de les distribucions per pluriocupació:

Els empleats als quals es realitza la distribució de límits per pluriocupació han de comunicar a les unitats de recursos humans respectives els increments o disminucions en les retribucions que perceben en la seva activitat secundària, amb la finalitat de tramitar novament la distribució de límits davant la Tresoreria General de la Seguretat Social, atès que les entitats estan obligades a comunicar qualsevol variació que es produeixi en les retribucions dels empleats.

Pluriactivitat. S'entén per pluriactivitat la situació de l'empleat per compte propi i/o d'altri les activitats del qual donen lloc a l'alta obligatòria en dos o més règims diferents del Sistema de la Seguretat Social.

No hi ha cap límit en relació amb les bases de cotització.

En els supòsits de pluriactivitat s'originen tantes altes laborals com activitats realitza l'interessat i, per tant, l'obligació de cotitzar ho serà a cada un dels règims en què l'empleat quedi inclòs i de conformitat amb les normes aplicables a cadascun.

4. Conclusions

L'objecte del present Criteri tècnic és determinar els límits en relació amb l'exercici d'activitats públiques que hom pot desenvolupar, prèvia autorització, en virtut de l'interès públic que mitjançant un acord declari el Govern.

En aquest sentit, de l'estudi del conjunt de límits i previsions que estableixen les diferents normes aplicables en relació amb l'exercici de dues o més activitats públiques a l'empara d'un acord de Govern, es deriven un seguit de **condicions necessàries** per tal que l'exercici d'activitats públiques secundàries per part de l'empleat públic sigui compatible amb l'activitat pública principal que desenvolupa, sens perjudici que es pugui apreciar en la tramitació individualitzada del procediment un altre tipus d'incompatibilitat, ja sigui funcional, econòmica, horària... Aquestes condicions necessàries són les següents:

- **L'existència d'un acord del Govern** que declari els motius d'interès públic per al desenvolupament d'una altra activitat en el sector públic.
- L'activitat pública secundària que es pretén compatibilitzar ha de reunir els requisits següents:
 - o **Prestar-se en règim laboral.**
 - o **Prestar-se a temps parcial.** Als efectes de la normativa d'incompatibilitat s'entén per temps parcial la dedicació en el sector públic sanitari que no superi les **30 hores setmanals**.
- **La suma de les jornades de les activitats públiques (principal i secundàries) susceptibles de compatibilitat no pot superar, en cap cas, les 67 hores i 30 minuts setmanals.** Aquest límit és el resultat de la suma de la jornada ordinària de l'Administració, fixada en 37 hores i 30 minuts en còmput setmanal, i la jornada de l'activitat/s pública/ques secundària/àries sanitària/àries, que no pot superar les 30 hores setmanals.
- **L'autorització de compatibilitat resta condicionada a la vigència dels acords de Govern de declaració d'interès públic** que emparen l'autorització de compatibilitat de dues activitats públiques, per tant, ha de deixar de tenir efecte en el moment en què hagi transcorregut el termini de vigència dels acords esmentats. Per tant, l'activitat pública secundària s'haurà de prestar, exclusivament, durant el termini de vigència de cada acord (per un temps determinat).
- **L'exercici de dos llocs de treball en el sector públic podrà ser compatible amb una tercera activitat privada si la suma de les jornades setmanals de les activitats públiques no supera, en el seu conjunt, la jornada màxima de l'Administració que està fixada en 40 hores setmanals.** És a dir, **el nombre màxim d'hores autoritzables és de 56 hores i 15 minuts.** Aquest límit màxim es distribueix de la manera següent: 40 hores setmanals de màxim per a l'exercici de les dues

activitats públiques i 16 hores i 15 minuts com a màxim per a l'exercici de l'activitat privada.

- **Resolució**, de la Conselleria de Salut, o òrgan competent en el qual delegui (actualment, la Secretaria General), **d'autorització per compatibilitzar les activitats públiques i/o privades declarades**.

5. Notes finals

1. Derogació del Criteri tècnic d'aplicació 2/2010

El present Criteri tècnic deixa sense efectes el Criteri tècnic d'aplicació 2/2010 del Grup de Treball en Matèria d'Incompatibilitats del Departament de Salut, l'Institut Català de la Salut i de la Direcció General de la Funció Pública en relació amb l'aplicació de l'article 3 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, en els casos en què per acord de Govern el Consell Executiu determini l'existència d'interès públic d'un segon lloc de treball o activitat en el sector públic.

2. Informació estadística i d'estudi

Vistes les competències del Departament de Salut i la missió del Servei Català de la Salut (CatSalut) de garantir una atenció sanitària de cobertura pública de qualitat a la ciutadania de Catalunya, el Departament de Salut es reserva la possibilitat de sol·licitar al CatSalut informació en relació amb la qualitat del servei concertat i la praxis mèdica dels ens i entitats que conformen el SISCAT, per analitzar l'afectació de les autoritzacions de compatibilitat d'activitats públiques dels professionals públics sanitaris de Catalunya en la qualitat del servei públic sanitari.

Roser Fernández i Alegre
Secretària general

(per delegació del conseller de Salut, Resolució SLT/952/2014, de 24 d'abril; DOGC núm. 6617, de 7.5.2014)

Barcelona, 26 de febrer de 2015

ANNEX

Esquema del límits de jornada per la compatibilitat de dues activitats en aplicació del criteri tècnic 1/2015

